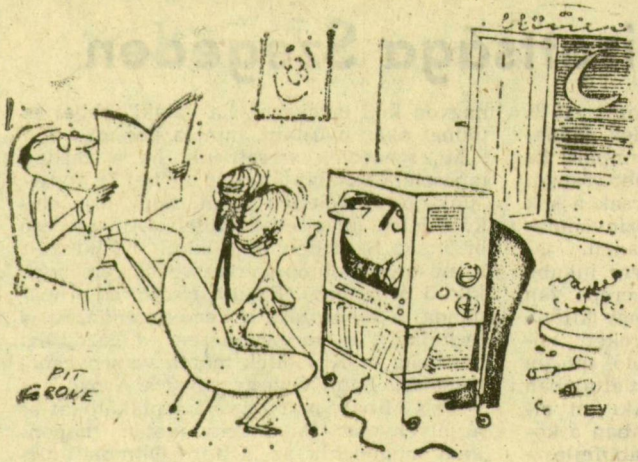

— Drágám, ezentúl máshol kell majd találkozunk, apám holnap új szemüveget kap!

A biztosítás közösségi összefogás

A tények, a számok összevetése mindig valami bizonyosságot tükröz, jót, kellemeset, vagy nemtetszést, bántót. Az Állami Biztosító Csongrád megyei igazgatóságának tényei is tükörré állnak össze abban a lakossági szolgáltatásban, amelyet magára vállalt. Tavaly, 1969-ben két szegedi fiókja 34 ezer 845 ügyfélnek nyújtott olyan szolgáltatást, gyors segítséget, amelyet sok esetben nem nélkülözhettek volna átmene-tileg anyagi gondokkal küszködő családok, amelyeket hirtelen károsodás ért.

Ha számításba vesszük Szeged és a szegedi járás lakosainak számát és azt viszonyítjuk a biztosítási szolgáltatásban részesültekhez, akkor megállapíthatjuk, hogy az itt élő családok mintegy 40 százalékánál szolgált bizonyosságot: a biztosítás elengedhetetlen szükséglet. A pusztán számok persze nem fejezik ki az előfordult egyéni tragédiákat, vagyoni romlásokat, az ezzel járó családi szomorúságot. Valamennyi ilyen eset mögött viszont fellelhetjük a biztosító segítségét a bajban. Szerencsére a biztosítás megkötése — mint kétoldalú szerződés aláírása — után igen kevés esetben következik be rövid időn belül egyéni, családi tragédia. Az előrelátás, a családról való gondoskodás azonban a legjobb tulajdonságok egyike, s ezzel ma már igen sokan élnek is. A biztosítási kötvényekben felsorolt feltételek olyan károkkal kapcsolatosan foglalják magukba a kockázat vállalását, amelyek hirtelen bekövetkező, előre nem látható, nem várt esetekre és különböző elemi csapásokból eredő károsodásra nyújtanak anyagi fedezetet.

Az Állami Biztosító egész tevékenységével kapcsolatban mind többször hallani megelégedett véleményeket. Rosszallást, ellenvéleményt viszont alig. Ez természetes is, hiszen a biztosításra szerződött felek csak komolyan foghatják fel a kölcsönösséget, máskülönben ez nem is érne semmit. Akadnak azonban félreértések ebben a kétoldalúságban, noha az előre-

bocsátott feltételek világosak, hogy mikor és mit vállal magára a biztosító.

A télen többen fordultak szerkesztőségünkhez is hőnyomás, a tetőkről lezúduló hóteamegek által keletkezett károk rendezése miatt. Egyesek úgy vélték, hogy a biztosító kényelmetlen helyzetbe került és nem akarja teljesíteni vállalását. Erről persze szó sincs. Biztosítási feltételei között ugyanis nem szerepel a hőnyomásból, a hózuhanásból adódó károk megtérítése. A hó okozta anyagi veszteségeket nem lehet összetéveszteni a vihar-eredményezte károkkal. Elképzelhető persze olyan hóvihár, amely éppen olyan, vagy még nagyobb károkat hagy maga után, mint a jégeső, cserepet, tetőt szaggató orkán. Szerencsére most is csak a szokásos tél volt nálunk, igaz viszont, hogy háva elég vastag és súlyos volt és sok kellemetlenséget okozott ország-szerte.

Más kérdés persze, hogy a biztosító mérlegelhetné feltételei sorában a hőnyomás okozta károokra is leendő vállalását. Ennek kidolgozása nem lenne felesleges, különösen ha a Szeged környéki üdülőtételek épületeire gondolunk. A biztosító persze a havazás okozta károktól függetlenül is fizette „soros” fizetését. A nagy tömegű bejelentett károk mellett olyan kifizetések is szerepelnek listáján, amelyekre, illetve a károokra ő maga hívta fel ügyfelei figyelmét. 250 ilyen esetről tudunk.

Sok üzemban a biztosító munkatársai hívták fel egy-egy biztosított figyelmét olyan kártérítésre, amelyre az ügyfél nem figyelt oda. Gépjárművek karambolja után mintegy száz esetben értesítette a biztosító Csongrád megyében, Szegeden, hogy a balesetből eredően milyen kártérítés illeti meg. A biztosító tehát eleje siet ügyfeleinek, hogy ne kelljen nekik véletlenül sem kilincselniük. Az így kifizetett károk között szép számmal szerepelnek 5, 15 és 30 ezer forintos tételek is.

L. F.

Egy szám és más semmi

Nem értek ugyan a számmágiához (bár értenék), de mégis úgy érzem, igaznak kell lenni annak, amit éppen most szeretnék sürgősen mindenki-elhíthetni.

Hogy tunillik az ötösnek valamivel nagyobb szerepe van életünkben, mint többi, nálánál kisebb vagy nagyobb számtestvéreinek.

Igaz, elismerem, nem mindig volt ez így. Valaha bizony egészen más idők jártak. Megboldogult középis-kolai diákoskodásom idején például még hét számjegyvel jelölték az előmeneteli számlálóra kategóriáit. Ha jól emlékszem (s miért ne emlékeznek jól, elvégre alig néhányan állítják azt, hogy öregszem), az egyes volt az elégtelen, a kettes a gyenge, a hármas az elégséges, a négyes a közepes, a hatos a jeles, a hetes pedig a kitűnő.

Mi volt hát akkor az ötös? Az volt a „jó”. Igen, csak így, egyszerűen, minidhatni: sallangtalanul, pörén — jó.

És ha valaki visszagondol (nem szívesen) azokra az időkre — a negyvenes évek legvégére, az ötvenes évek legelőjére —, az tudhatja, mit is jelentett nagvot akaró korabeli önmagunknak a „jó”? Langvos kispolgári átlagot, gyanús középsze-rűséget, földhözragadt oportundiz-must. A kitűnő, a még kitűnőbb, a legkitűnőbb! A csodálatos, a kép-rázatos, a fantasztikus! Az igen, De a jó?... Ugyan, kérem! Igaz, ak-

koriban — legalábbis Kellér Dezső szerint — a százszázalékos bakkávé is legalább kétszáz százalékos volt — ha volt. Ugyanis nem akart le-maradni a nagy versenyben. S az is igaz, hogy később ráfáztunk az egészre, mint az aranytojást tojó tyúk a sompolygásra. De ez már a filozófia terénuma. Maradjunk csak háztájunknál.

Mint várható volt, később más idők jöttek. — Adj egy ötöst! — mondogattuk egymásnak. Hej azok a szép kerek ötförintosok (ameiye-keket nemrégiben bevontak és két ré-giből csináltak három újat), azok voltak ám a valuták valutái! Szá-munkra a csengő Napóleonokat jel-képezték. (Kis ország lévén, egye-lőre tehát ezüstmű.) S ha birtokol-tuk őket, tényleg császárnak crez-tük magunkat. (Hűszévesek vol-tunk, és ilyenkor az ember még annyi mindenhez jut hozzá ingyen!) Egy ötösért kaphattunk fél kom-merszlikórt, szimplát. Még öt da-rab Kossuth-cigarettára is futotta. (De rég volt.)

Aztán ahogy múltak az idők, úgy nőtt-növekedett az ötös becsülete. (Mint mindjárt kiderül, ez esetben már nem a pénzről beszélünk.) Visz-szanyerte jogait az iskolákban is. Az érdemjegyek számát kettővel csök-kentették. Maradt tehát öt. A ki-tűnőt megszüntették (lám-lám a szerénység), és a gyengét is kizsup-poltuk a kalkulusok megfogytok-zott családjából, mondván: ha vala-ki gyenge, az, vagy elégséges vagy elégtelen. (Ha az életben persze ilyen egyszerű lenne a dolog...) Az ötös lett a jeles.

Később újfent továbbfejlesztünk. Megszületett a lottó. Az ötös, imhoi, elérkezett honunkbeli pályafutá-sának csúcára. Mindenki ezért imá-dkozott (ki ehhez, ki ahhoz), hogy

ötállalatos legyen. Eleinte azt hi-resztelték a rémhírrádió hullám-hosszán a jól értesültek, hogy csak a párttagoknak lenet ötösük. Ké-sőbb aztán kiderült, hogy minden-kinél lehet ötöse. Még később megtudtuk, hogy a párttagoknak is lehet ötösük. Mostanra viszont meg-szereztük a végző bizonyosságot is: annak lehet ötöse, akinek van. (Va-lamint, hogy azért persze a becsü-letes munka se szögven.)

Mondjam tovább? Ötös.

Ötös erősségű is lehet a földren-gés. Ez már azért valami. Aztán: ötösökre. Tessek csak elhinni: öt kis klambó, egymás mellett, és ev-szerre. Valamikor nálunk nem vol-tak ötösökre. Nyugaton viszont vol-tak, de nem írtunk róluik. (Hogyne, még a honpolgár végül esetleg azt hihette volna, hogy odaát a kapi-talizmusban jobban szaporodnak az emberek, mint nálunk, a szocia-lizmusban. Ez még akkor is raga-lom lett volna, ha tekintetbe vesz-szük, hogy az időtájt voltunk a de-mográfiái mélyponton.) Azóta aztán változott a helyzet. Nálunk ugyan ma sincsenek ötösökre, azt viszont most már hírül adjuk, ha Nyugaton vannak. Valahogy így: „San Samo-ban ötösökre születtek. Három még él és egy majdnem egészségesnek látszik”.

Folytassam?

Egy ötöst rúgott (kapott) tavaly a SZEOL? S vaion az idén mi lesz? Önök persze most feszülten vár-ják a csattanót. De legalább a ta-nulást. Hisz egy írás tanulság nélkül olyan, mint egy drótszóró foxi drótszóró nélkül.

Hát nincs. Éppúgy nincs, mint ahogy nincs — például — ötfilléres. S majd lesz: legközelebb. Ha a tí-zesről írok.

Papp Zoltán

r ö v i d e n

Úrkutatási szabadegyetem

A TIT Csongrád megyei szervezetének szabadegyetemei február 23-tól újabb előadássorozattal bővülnek. A csillagászati és úrkutatási szakosztály, valamint a csilla-gászok baráti körének megyei csoportja május 25-ig ren-dezi meg nyolc előadásból-foglalkozásból álló szabad-egyetemét. Az előadásokat, amelyek foglalkoznak az úrkutatás, a csillagászat történetével és időszerű kérdéseivel, a József Attila Tudományegyetem Béke épületében tartja dr. Kuln György, a budapesti Uránia csillagviz-sgáló igazgatója, Róka Gedeon, a TIT csillagászati szak-osztályának országos titkára, dr. Makai Lajos kandidátus, egyetemi docens és Márki-Zay Lajos, a szegedi csillag-vizsgáló vezetője.

Telemechanikai rendszer

üzemi próbát kezdtek meg a Mecseki Szénbányánál. A központból egységesen, egy helyről irányíthatják, mérhe-ték és ellenőrizhetik az ener-giafogyasztást, azonnal in-tézkedhetnek a villamos energia optimális elosztásá-ra. A telemechanikai rend-szer a villamosdiszpécserket azonnal tájékoztatja a háló-zatban keletkező üzemzavar-ról, annak jellegéről és ki-terjedéséről. Az információk birtokában gyorsan elhárít-hatják az üzemzavart.

— **Giulietta: Sztancs Ibo-lya.** A Szegedi Nemzeti Szín-ház operatársulatának kedd esti előadásán Offenbach Hoffmann meséj című dal-művében Giulietta szolámát először énekelte Sztancs Ibo-lya, szép sikerrel. A fiatal szoprán énekesnő ebben a szerepében Karikó Teréz váltotta fel.

— **Nászúton a Barnard házaspár.** Nem fölti teltülnt napjait a Romában nászúton tartózkodó Barnard házaspár. Naphosszat arisztokra-tákkal, művészekkel és film-sztárokkal értekeznek. Fára-dozások eredményeként sike-rült felküzdeni magukat az olasz bulvársajtó első olda-lára.

— **Tróféák.** Hat Szolnok megyei vadászársaság 1969-ben lött őzeinek díszes tró-feáit minősítette két napig Szolnokon a bíráló bizottság. nemzetközileg elfogadott nor-mák alapján. Ellenőrizték az agancsszár hosszát, magassá-gát, súlyát és köbértartalmát, tanulmányozták az agancsok színét, gyöngyözöttségét, a rózsakoszorú fellettségét stb. A legkiemelkedőbbnek a Kis-újszállásról lött őzbak tró-feája bizonyult: a nemzet-közi mérce szerint 189,55 pontos, ami világviszonylat-ban is az egyik legjobb ered-ménynek számít.

Új kiállítási termekkel

gazdagodik Kőszeg. A városi tanács az eddigi raktáron le-vő múzeumi tárgyak bemu-tatására, illetve képzőművé-szeti és egyéb jellegű kiál-lítások rendezésére megvásárolta az úgynevezett Sgraffito házat. Megvásárolta a tanács a XVIII. században copfstílusban épült Lábashá-zat is. Itt helyezi el a vá-rosi levéltárát.

— **Dunaújvárosban** a múlt év végén a televízió-előfize-tők száma utolérte a rádió-sokét, s jelenleg már több a televízió, mint a rádió. A tízezredik dunaújvárosi tele-víziótulajdonos szerdán je-lentette be televízióját a du-naújvárosi főpostán.

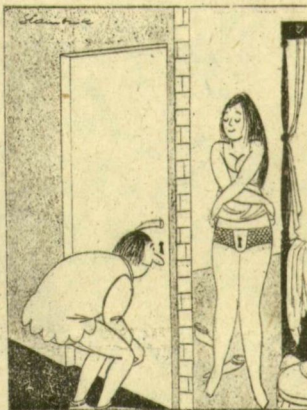
Előfizetők figyelmébe!

Előfizetőinket a hír-lapkézbesítők a rövidebb februárban korábban ke-rezik fel az előfizetési díjak beszedése miatt. Ezért kérjük, szívesked-jenek a díjat kiegyenlí-teni, hogy a kézbesítők február 26-ig befejezhes-sék ezt a munkájukat.

— **Verekedett.** Súlyos testi sértés miatt indult büntető-eljárás Horváth György (Klár-rafalva, Rákóczi utca 21.) el-len, mert megverte F. Csaba szegedi lakost. A nyomo-zás megállapította, hogy Horváth és F. Csaba a kö-loralfürési vállalatnál dolgoz-tak, s egy műszak után a mindkettőjüket szállító autó aitaját F. Csaba becsapta — mire Horváth fölmérgesedett és bántalmazta munkatársát.

CSÜTÖRTÖK,
1970. FEBRUÁR 19.

Pech

— **Nem jön a brazil zongorista.** A filharmónia C kamarabérleti sorozatában hol-napra, péntek estére hirde-tett koncert elmarad: Jac-ques Klein brazil zongora-művész betegsége miatt nem utazott Magyarországra.

— **Dunai halrajok a háló-ban.** Szép zsákmányra tettek szert a dunai szakaszukon a paksi Vörös Csillag Halá-szati Tsz tagjai. A paksi ha-lászok a folyam jégzajlása után megfigyelték a halraioi vonulását a még jeges mel-lékágnál és közaráknál, s két hét alatt 170 mázsa úgy-nevezett vegyes feherhalat fogtak. A zsákmány zöme keszeg, kis része süllő, ponty és márna volt.

— **„Ideiglenesen eltávolít-va!”** Londonban dőbbsen bámultak a detektívek egy 6000 fontot érő festmény hűlt helyére. Ott, ahol néhány órával azelőtt még a XIII. századbeli olasz festőművé-szet egyik-kiemelkedő alko-tása függött, csupán egy cé-dulát találtak, rajta a kö-vetkező szöveggel: „Ideigle-nesen eltávolítva!”

— **Szabálytalan „prémium”.** Vesztegetés miatt büntetőel-járás indult Grajcar Ferenc (Szeged, Kossuth Lajos sgt. 49—51.), a MEZŐBER ter-vezője ellen. Grajcar tsz-ek számára készített különféle terveket. Nemrég a gerlai Magvető Tsz vezetőj felke-resték Grajcart, s arra kér-ték, hogy soron kívül készít-sen, illetve munkatársaival készíttesse el a megrendelt terveket. Ezért 15 ezer fo-rintot ajánlottak fel pré-miumként. Soron kívül elkészí-tették a terveket. Grajcar 11 ezer 800 forintot megtartott magának, 3200-at munkatár-sai között osztott szét.

Miniüzem

A Nagykőrösi Gépjavitó és Faipari Ktsz az idén 20 mil-lió forint értékű terméket szállít a külföldi megrende-lőknek. A listán szerepel a szifonpatronát gyártó „mini-üzem”, amelyet a Szovjet-unióba küldenek.

A legérdekesebb cikkük a datolyaprés, amelynek min-tapildányát már elküldték Irakba, a hidraulikus prés-ből az idén ötvenet gyárta-nak. (MTI)

Radioaktív család

Radioaktívnak nyilvánítottak egy amerikai kutatót, aki 1964 óta dolgozott New York egyik állami egészségügyi hivatalában. Ra-dioaktivitásának mértéke ak-kora, hogy megfertőzte fele-ségét és két gyermekét is. Harris Levine kutatóról van szó. Valószínűleg akkor fer-szély.

tőződött meg alfa-sugarak-kal, amikor évekkal ezelőtt az egyik cég megbízásából kísérleteket folytatott hami-sított pénzérmék kimutatásá-ra. A radioaktív családot ka-ranténba zárták. Orvosi je-lentések szerint életüket egyelőre nem fenyegeti ve-szély.